

ДО
ПЛОВДИВСКИ ОКРЪЖЕН СЪД

ИСКОВА МОЛБА

от

„Сдружение за правна помощ на потребителите” със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, бул. „Шести септември” № 193 А, ет.3, оф. 6, представлявано от председателя си Димитър Деков, БУЛСТАТ 160079277

Против:

„ЕВН България Електроснабдяване ЕАД” АД
ЕИК: 123526430, седалище и адрес на управление гр. Пловдив 4000, район р-н Централен, ул. ХРИСТО Г. ДАНОВ № 37

Основание на исковете: чл. 186 ал.1 във вр. с ал. 2, т. 1 от ЗЗП вр. с чл. 143 от ЗЗП вр. с 379 и сл. от ГПК

УВАЖАЕМИ Г-ЖО/Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ,

I. Моля на основание чл. 187, т. 2 от ЗЗП във вр. с чл.379 и сл. ГПК да постановите решение, с което да осъдите „ЕВН България Електроснабдяване ЕАД”АД ЕИК: 115552190 да преустанови прилагането

на следните клаузи, съдържащи се в Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване” АД, като неравноправни по смисъла на чл. 143 от ЗЗП. Моля да разпоредите на „ЕВН България Електроснабдяване ЕАД” АД ЕИК: 115552190 да отстрани неравноправните клаузи от съдържанието на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване” АД, а именно:

Чл. 17. ал.9, изр.1

Възражения срещу фактурите могат да се повдигат в рамките на един месец от издаването им .

Чл. 23 ал.1:

В случай, че в рамките на 12 (дванадесет) последователни месеца, Клиент просрочи три пъти с повече от 10 (десет) дни всеки път плащането на дължимата сума за електрическа енергия, ЕВН ЕС има правото да поиска от Клиента обезпечение под формата на предплащане.

Чл.23 ал.2:

Размерът на предварителното плащане е удвоената най - висока месечна консумация на Клиента през предходните 12 месеца по съответни тарифни цени. Размерът на предварителното плащане подлежи на промяна при изменения на предоставената мощност на клиента или при промяна на цената на електрическата енергия. Когато клиента увеличи потреблението си с повече от 10% от предоставената мощност заложена при първоначалното определяне на размера на предварителното плащане, тогава ЕВН ЕС има право да увеличи стойността на предварителното плащане.

Чл.25 ал.2:

Обезщетението може да се претендира от Клиента в рамките на 90 (деветдесет) дни от изтичането на неспазения от ЕВН ЕС срок.

Чл.26, ал.2, т.1:

ЕВН ЕС не носи отговорност при неизпълнение на задълженията си за снабдяване с електрическа енергия до 24 часа в следните случаи:

Извършване на ремонтни работи и реконструкции от „ЕВН България Електроразпределение“ АД;

Чл.26, ал.2, т.2:

ЕВН ЕС не носи отговорност при неизпълнение на задълженията си за снабдяване с електрическа енергия до 24 часа в следните случаи:

2.Оперативни превключвания от „ЕВН България Електроразпределение“ АД;

Чл.26, ал.2, т.3

ЕВН ЕС не носи отговорност при неизпълнение на задълженията си за снабдяване с електрическа енергия до 24 часа в следните случаи:

Прегледи на съоръжения и въвеждане в експлоатация на нови съоръжения от „ЕВН България Електроразпределение“ АД;

Чл.26, ал.2 т.4:

ЕВН ЕС не носи отговорност при неизпълнение на задълженията си за снабдяване с електрическа енергия до 24 часа в следните случаи:

Други подобни действия, които подлежат на планиране и изискват обезопасяване чрез изключване на електроенергийни съоръжения от „ЕВН България Електроразпределение“ АД.

Чл.29, ал.1:

Пострадалата страна е длъжна в срок до 3 (три) работни дни писмено да уведоми другата страна в случаите, когато е претърпяла вреда от действие или бездействие на другата страна, освен в случай на отговорност на Клиента за неплащане на дължими суми.

Чл. 29, ал.3, изр. 2:

При непостигане на съгласие спорът се отнася за решаване до

компетентния съд по седалището на ЕВН ЕС.

Чл. 31, ал.1:

ЕВН ЕС има право да преустанови или ограничи снабдяването с електрическа енергия в случай, че Клиента забави плащането на дължимите суми с 10 (десет) дни след срока за плащане. В този случай Клиента се уведомява за сроковете на прекъсването или ограничаването на снабдяването с електрическа енергия по начините, по които се уведомява за сроковете за плащане на електрическата енергия, без да е необходимо изпращането от ЕВН ЕС на допълнително изрично писмено предизвестие.

Чл.34, ал.1, в частта: „и след като Клиента е компенсирал разходите за прекъсване и възобновяване на снабдяването в случаите, когато преустановяването е било по негова вина.”

ЕВН ЕС възстановява снабдяването с електрическа енергия след отстраняване на причините за преустановяването му и след като Клиента е компенсирал разходите за прекъсване и възобновяване на снабдяването в случаите, когато преустановяването е било по негова вина.

Чл. 41, ал.4:

При непостигане уреждане на спора, Клиентът има право да се обърне към съответния компетентен съд по седалище на ЕВН ЕС.

Моля да присъдите направените по делото съдебноделоводни разноски и разноски за адвокатско възнаграждение.

СЪОБРАЖЕНИЯ ПО СЪЩЕСТВО:

ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА:

"ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД (ЕВН ЕС) доставя електрическа енергия на своите клиенти в Югоизточна България, снабдявайки с електрическа енергия над 1.5 милиона клиенти. Ответното дружество притежава лиценз за снабдяване с електрическа енергия на регулирания пазар. Дейността на

ответното дружество се ръководи от Закона за енергетиката, като отношенията му с потребителите на електрическа енергия се уреждат от Закона за енергетиката, Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване” АД, подзаконовни нормативни актове и съобразно задължителните указания на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране.

Съгласно разпоредбата на чл.98а ал.3 и ал.4 от Закона за енергетиката Общите условия се публикуват в един централен и един местен всекидневник, като публикуваните общи условия влизат в сила за клиентите на крайния снабдител без изрично писмено приемане. В действащите Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване” АД, приети от дружеството ответник, се съдържат неравноправни клаузи, които нарушават правата на потребителите, поради което и на основание чл.146 ал.1 от ЗЗП същите са нищожни. Възраженията за неравноправни клаузи в общите условия са срещу клаузи, които предвиждат:

- поставянето в ОУ на преклузивни срокове за упражняване на права от страна на потребителите (за отпращане на възражения чл.17. ал.9 от ОУ, за упражняване на правото на обезщетение чл.25 ал.2 от ОУ, определяне на срокове за реализиране на имуществена отговорност чл.29 ал.1 от ОУ);

- налагане на задължение за предоставяне на обезпечение под формата на предплащане (чл.23 от ОУ);

- изключване на отговорността на ЕВН ЕС при неизпълнение на задълженията си за снабдяване с електрическа енергия (чл.26 ал.1 т.3 и ал.2 т.1,т.2,т.3,т.4 от ОУ);

- споразумение за избор на местно компетентен съд (чл. 29, ал.3, изр. 2 и чл.41 ал.4 от ОУ);

- условия за прекъсване и възстановяване на снабдяването с електрическа енергия (чл.31 ал.1, чл.34 ал.1 от ОУ).

ПРАВНИ СЪОБРАЖЕНИЯ ЗА НЕРАВНОПРАВНОСТ НА ОТДЕЛНИТЕ КЛАУЗИ В ОУ

Съображения за неравноправност на чл. 17. ал.9, изр.1:

Текст на клаузата: *Възражения срещу фактурите могат да се повдигат в рамките на един месец от издаването им .*

Въпреки неприцизната формулировка на израза „възражение срещу фактурата” можем да приемем, че потребителят може да възрази срещу количеството начислена електрическа енергия, качеството на продадената електрическа енергия, както и да възрази относно допуснатата техническа грешка в самата фактура.

Което и обаче тълкуване на израза „ възражение срещу фактурите” да възприемем, въпросният текст от общите условия ограничава потребителите на електрическа енергия от ефективно упражняване на правата, които те имат по сключените от тях договори с ЕВН ЕС. От оспорения текст от ОУ се стига до извода, че ако потребителят не оспори фактурата в рамките на определения срок от един месец от издаването и, той губи възможността да стори това в един по-късен момент – т.е. възможността да се упражни правото се погасява.

Относно начина на погасяване на възражението на купувача относно количеството на продадената стока, то трябва да се приеме, че за него няма предвидени специални давностни срокове, а се прилагат общите давностни срокове на ЗЗД – 3 години за периодични задължения и 5 години за останалите (чл.110 и сл. ЗЗД). Поради това дружеството отговорник с ОУ създава договорна уредба между страните, с която ограничава правата на потребителите, произтичащи от закон (чл.143 т.2 от ЗЗП).

В ЗЗД съществува уредба на погасителната давност на правото на купувача за възражения за недостатъци на вещта. Поради това за погасяването на възражението за недостатъци на продадената електрическа енергия се прилага разпоредбата на чл. 197 ЗЗД, според която исковете на купувача за недостатъци се погасяват с изтичане на шест месеца при продажбите на движими вещи. Ако продавачът съзнателно е премълчал недостатъка, срокът е тригодишен. В чл.110 от Закона за собствеността енергията (в това число и електроенергията) е приравнена на движима вещ, поради което давностният срок, определен в чл.197 ал.1 от ЗЗД е относим и към договорите за продажба на електроенергия. Предвиждането на едномесечен срок за оспорване на фактурата по същество представлява ограничаване правата на потребителя, произтичащи

от закон, при неизпълнение или неточно изпълнение на договорните задължения на доставчика, които е предвидено в разпоредбата на чл.143 т.2 от ЗЗП като основание за обявяване на клаузата за неравноправна. Съгласно чл.146 ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи са приравнени на нищожни такива, което следва да бъде отнесено и към настоящия случай, предвид липсата на основания за прилагане на изключението на същата разпоредба /индивидуално уговаряне/. Нищожността на клаузите от ОУ произтича и на основание нормата на чл.113 от ЗЗД, която изрично провъзгласява за недействителни съглашенията, с които се скъсяват или удължават установените давностни срокове.

Съображения за неравноправност на чл. 23 ал.1:

В случай, че в рамките на 12 (дванадесет) последователни месеца, Клиент просрочи три пъти с повече от 10 (десет) дни всеки път плащането на дължимата сума за електрическа енергия, ЕВН ЕС има правото да поиска от Клиента обезпечение под формата на предплащане.

Процесната клауза води до значително неравновесие между правата на ответното дружество от една страна и на всички потребители от друга.

При сключване и изпълнение на конкретния вид договори – за продажба на електрическа енергия, потребителят е в положението на по-слаба страна, а дружеството, предвид предоставената му лицензия има господстващо положение на пазара за продажба на електроенергия на определена територия от страната. Дружеството ответник продава на потребителите стока, която последните не биха могли да не ползват, защото електрическата енергия е иманентно необходима за воденето на нормален живот. Ноторно известно обстоятелството, че без електрическа енергия хората не биха могли да се интегрират успешно в съвременния живот, т.е. характерът на продаваната от дружеството ответник стока – електрическа енергия, поставя потребителите в жизненоважна зависимост от доставчика на същата стока.

От друга страна от анализа на останалите клаузи от Общите условия се налага изводът, че ответното дружество притежава редица механизми, чрез които да се гарантират в максимална степен правата си. Така например ответното дружество може да преустанови електроподаването, ако потребителят

не заплати в срок сметката си за ток (чл.123 от ЗЕ); за неплатените задължения ответното дружество може да се снабди със заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК и т.н.

Наред с това трябва да се съобрази обстоятелството, че евентуалната незаплатена сума от страна на потребителя е на незначителна стойност за електроснабдителното предприятие. На практика ежемесечните сметки за електрическа енергия на потребителите са на стойност пренебрежимо малка в сравнение с оборота на електроснабдителното предприятие.

Не може да се приеме, че съществува опасност за ЕВН потребителите да не заплащат консумираната от тях електрическа енергия. Доказателство за това са липсата на неплатени задължения от страна на потребители към ответното дружество, което е и пряко доказателство, че практически няма никаква опасност потребителите да не заплащат консумираната от тях електроенергия (като се вземе предвид вида на стоката, която ответното дружество предлага). Следователно дори поради някакви причини потребител да забави плащането на сметките за електрическа енергия, то дружеството разполага с ефективни средства за защита, като настоящата клауза внася изключително неравновесие в правата и задълженията на страните в правоотношението. Същевременно същото реципрочно условие не е предвидено за електроснабдителното дружество.

С оглед на гореизложеното заложеният критерий в атакуваната клауза - забавяне на плащането в рамките на три месеца с повече от десет дни за период от 12 месеца - не изпълнява условието на чл.90 ал.2 от ЗЗД, поради което избраният критерий в чл.23 ал.1 от ОУ прави клаузата неправопавна.

Съображения за неправопавност на чл. 23 ал.2:

Размерът на предварителното плащане е удвоената най - висока месечна консумация на Клиента през предходните 12 месеца по съответни тарифни цени. Размерът на предварителното плащане подлежи на промяна при изменения на предоставената мощност на клиента или при промяна на цената на електрическата енергия. Когато клиента увеличи потреблението си с повече от 10% от предоставената мощност заложена при първоначалното

определяне на размера на предварителното плащане, тогава ЕВН ЕС има право да увеличи стойността на предварителното плащане.

Ако приемете, че разпоредбата на чл.23 ал.1 не е неравнопоставена и ответното дружество има право да поиска обезпечение, за да продължи да доставя електроенергия на потребителите, то ви моля да приемете, че начинът на определяне на това обезпечение, заложен в чл.23 ал.2 от ОУ сам по себе си води до значително неравновесие между правата на ответното дружество от една страна и на всички потребители от друга.

На първо място правилото на чл.23 ал.2 от ОУ далеч надхвърля целта, която си поставя, като изисква даденото обезпечение да е УДВОЕНАТА най-висока месечна консумация. Това е така, защото обезпечението цели да гарантира заплащането на цената на доставената ел. енергия за един месец. Ако потребителят не заплати сметката си за предишния месец, то електроподаването ще му бъде прекъснато. Поради това е напълно без основание изискването обезпечението да се определи като УДВОЕНАТА най-висока месечна консумация. За пълното обезпечаване на ответното дружество е напълно достатъчно обезпечението да е най-високата месечна консумация. Изискването за двойно по-високо обезпечение очевидно надхвърля обезпечителната нужда, като има предимно санкционен характер и излиза извън целите на чл.90 ал.2 от ЗЗД. Поради тази причина разпоредбата на чл.23 ал.2 от ОУ е неравнопоставена на основание чл.143 т.2 от ЗЗП, като ограничава правата на потребителя, произтичащи от закон (чл.90 ал.2 от ЗЗД) като допуска изискването обезпечение да има санкционен характер.

Разпоредбата на чл.23 ал.2 от ОУ е неравнопоставена и на друго основание. Тя предвижда ответното дружество произволно да променя размера на и без това изключително високото обезпечение, като не поставя на ответното дружество никакви обективни критерии – кога възниква за него правото да променя размера на обезпечението и по какъв начин ответното дружество може да упражнява това право, както и поставя потребителите в още по-неравнопоставена позиция спрямо електроснабдителното дружество. Разпоредбата не предоставя еднакви права – както за електроснабдителното дружество, така и за потребителите, като едностранно предоставя право

единствено на ЕВН. Разпоредбата не предвижда възможност даденото обезщетение да бъде намалено при по-малка консумация от страна на потребителя. Всичко това, като се вземе предвид видът на стоката (електрическа енергия) и всички останали клаузи на договора, които създават неравнопоставено положение на потребителите, обосновава неравноправния характер на разпоредбата на чл.23 ал.2 от ОУ на основание чл.143 т.18 от ЗЗП.

Съображения за неравноправност на чл.25 ал.2:

Обезщетението може да се претендира от Клиента в рамките на 90 (деветдесет) дни от изтичането на неспазения от ЕВН ЕС срок.

Тълкувайки текста на клаузата на чл.25 ал.2 от ОУ може да се приеме,че определените с тях 90-дневни срокове са давностни, доколкото се предвижда погасяване на възможността потребителят принудително да претендира правото си. Видно от текста на посочените клаузи със същите е предвидено изтичането на срока не да погасява самото субективно право на обезщетение,а правото то да се иска /което е и основното,което отличава преклузивните от давностните срокове,за които важи последното/. В случая срокът е предвиден да погасява правото да се търси обезщетението,определено в ал.1 на посочения член. Поради това настоящата с клаузите на чл.25 ал.2 от ОУ се въвежда срок,погасяващ правото на иск за обезщетение за неизпълнение на договорно задължение в противоречие с общото правило на чл.111 б."в" от ЗЗД,където с императивна правна норма е установена тригодишна давност за предявяване на иски за обезщетение от неизпълнен договор.Това по същество представлява ограничаване правата на потребителя, произтичащи от закон, при неизпълнение или неточно изпълнение на договорните задължения на доставчика,предвидено в разпоредбата на чл.143 т.2 от ЗЗП като неравноправна клауза. Съгласно чл.146 ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи са приравнени на нищожни такива, което следва да бъде отнесено и към настоящия случай,предвид липсата на основания за прилагане на изключението на същата разпоредба /индивидуално уговаряне/. Нищожността на клаузите от ОУ произтича и на основание нормата на чл.113 от ЗЗД, която изрично провъзгласява за недействителни съглашенията,с които се скъсяват или удължават установените давностни срокове.

Съображения за неравноправност на Чл.26, ал.2, т.1, т.2, т.3,т.4:

ЕВН ЕС не носи отговорност при неизпълнение на задълженията си за снабдяване с електрическа енергия до 24 часа в следните случаи:

1.Извършване на ремонтни работи и реконструкции от „ЕВН България Електроразпределение“ АД;

2.Оперативни превключвания от „ЕВН България Електроразпределение” АД;

3.Прегледи на съоръжения и въвеждане в експлоатация на нови съоръжения от „ ЕВН България Електроразпределение " АД;

4.Други подобни действия, които подлежат на планиране и изискват обезопасяване чрез изключване на електроенергийни съоръжения от „ЕВН България Електроразпределение " АД.

В българското право е основен принцип положението, че неизправната страна по договор носи имуществена отговорност за всички преки и непосредствени вреди, които са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението (чл.82 ЗЗД). Друго основно положение в гражданското право ни дава разпоредбата на чл.94 от ЗЗД, където се казва, че са недействителни уговорките, с които предварително се изключва или ограничава отговорността на длъжника за умисъл или груба небрежност. Само тези обстоятелства са достатъчни, за да се приеме, че така дадените клаузи от ОУ са неравноправни, защото никъде в тях не се разграничават случаите, в които ЕВН ЕС са изправна страна и кога са неизправна страна по договора.

Извън тези съображения обаче в Закона за енергетиката изрично са изброени случаите, когато енергийните предприятия (каквото е ответното дружество) имат право временно да преустановят преноса на ел.енергия без предизвестие – чл.122 от Закона за енергетиката. Посочените в ОУ случаи не попадат в хипотезата на чл.122 ал.2 от ЗЕ, поради което на основание чл143 т.2 са неравноправни и на основание чл.146 ЗЗП и чл.26 ал.1 от ЗЗД са нищожни.

На следващо място горните разпоредби, които изключват отговорността на ЕВН ЕС при неизпълнение на задължението за доставяне на ел. енергия до 24 часа не съответстват на показателите за непрекъснатост на снабдяването и времетраенето на планираните и непланираните изключения съгласно *МЕТОДИКА за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдител*, приета с протоколно решение № 87 от 17.06.2010 г. на ДКЕВР на основание чл.8 и чл.9 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия. Съгласно нея средната продължителност на планираните прекъсвания не трябва да е повече от 186,7 минути през 2013г. В чл.16 от ОУ ЕВН България Електроснабдяване ЕАД се е задължило да извършва снабдяване с ел. енергия на потребителите съгласно действащото законодателство. Цитираната методика на ДКЕВР е често от законодателството, по смисъла на чл.16 от ОУ. Поради това атакуваната разпоредба предоставя на ответното дружество едностранно да определи дали продаваната от него стока отговаря на договора на посочените в договора условия – основание по чл.143 т.13 от ЗЗП и на основание чл.146 ЗЗП и чл.26 ал.1 от ЗЗД са нищожни.

На последно място посочените разпоредби на ОУ противоречат директно на разпоредбите на НАРЕДБА № 3 от 9.06.2004г. за устройството на електрическите уредби и електропроводните линии (Наредбата). Съгласно посочената наредба по критерия осигуреност на електроснабдяването потребителите се делят на четири категории – нулева, първа, втора и трета. Само за трета категория потребители, съгласно разпоредбата на чл.46 от Наредбата, прекъсването на електроснабдяването не може да е по-продължително от 24 часа. За останалите категории потребители максималните срокове, в които потребителите могат да останат без снабдяване са значително по-къси, като се свеждат до времето, необходимо за ръчно превключване (за втора категория) и времето, необходимо за автоматично прекъсване (за първа категория потребители). В ОУ не се прави такова разграничение според вида на потребителите и уредбата в ОУ пряко противоречи на императивните разпоредби на Наредбата, поради което на основание чл.143 т.2 са

неравноправни и на основание чл.146 ЗЗП и чл.26 ал.1 от ЗЗД са нищожни.

Съображения за неравноправност на Чл.29, ал.1:

Пострадалата страна е длъжна в срок до 3 (три) работни дни писмено да уведоми другата страна в случаите, когато е претърпяла вреда от действие или бездействие на другата страна, освен в случай на отговорност на Клиента за неплащане на дължими суми.

Разпоредбата на чл.29 е озаглавена „*Ред за реализиране на имуществена отговорност и отговорност при неспазване на договорните задължения*”. По същество чл.29 ал.1 от ОУ въвежда за потребителите нов давностен срок за упражняване на правото на обезщетение. На първо място такъв срок няма предвиден в обективното право. ЗЗД предвижда единствено давностни срокове за упражняване на правата на изправната страна в договорното правоотношение. Доколкото в този случай отговорността на ЕВН може да се квалифицира като извъндоговорна (на базата на правилата за непозволено увреждане), то ЗЗД в този случай също не предвижда подобни срокове, за да може увреденото лице успешно да защити правата си. На второ място този срок е необосновано кратък, до степен че изключително затруднява потребителя да защити правата си. Поради горното, като се вземе предвид видът на стоката (електрическа енергия) и всички останали клаузи на договора, които създават неравнопоставено положение на потребителите, на основание чл.143 т.18 от ЗЗП се обосновава неравноправния характер на разпоредбата на чл.29 ал.1 от ОУ.

Съображения за неравноправност на Чл. 29, ал.3, изр. 2:

При непостигане на съгласие спорът се отнася за решаване до компетентния съд по седалището на ЕВН ЕС.

Разпоредбата директно противоречи на чл.117 ал.3 от ГПК, като определя местнокомпетентен съд преди възникването на спора по потребителски договори. Поради това същата е неравноправна на основание чл.143 т.2 от ЗЗП и нищожна на основание чл.146 ал.1 от ЗЗП и чл.26 ал.1 ЗЗД във връзка с чл.117 ал.3 от ГПК.

Съображения за неравноправност на Чл. 31, ал.1:

ЕВН ЕС има право да преустанови или ограничи снабдяването с електрическа енергия в случай, че Клиента забави плащането на дължимите суми с 10 (десет) дни след срока за плащане. В този случай Клиента се уведомява за сроковете на прекъсването или ограничаването на снабдяването с електрическа енергия по начините, по които се уведомява за сроковете за плащане на електрическата енергия, без да е необходимо изпращането от ЕВН ЕС на допълнително изрично писмено предизвестие.

I. С въпросната клауза електроснабдителното предприятие получава право да прекрати временно действието на договора му с потребителя, без същото да уведоми потребителя за прекъсване на електроснабдяването. Това очевидно поставя потребителя в неблагоприятно положение спрямо ответното дружество. Действително неплащането на потребената електрическа енергия би могло да бъде основание за прекратяване на електроподаването от страна (уредбата на правото да се преустанови временно снабдяването на крайните клиенти (потребителите) с електрическа енергия е в чл.123 от ЗЕ) но ответното дружество, но не всяко неплащане би могло да е такова основание. На първо място неплащането трябва да е съществено с оглед обикновеното потребление на потребителя. Това разбиране е залегнало в уредбата на института за неизпълнението – отклонението от дължимото не трябва да е несъществено. Т.е. ако незаплатената сума е несъществена част от задълженията на потребителя, то не би могло въобще да е основание за прекъсване на електроподаването. Как следва да се тълкува критерия за „съществено” в настоящия случай. Считам, че следните обстоятелства трябва да определят критерия „съществено неизпълнение” – вида на стоката, която се продава (електроенергия) и обстоятелството, че електроенергията е иманентно необходима за воденето на нормален живот през 21 век; обстоятелството, че потребителят не би могъл да получи (закупи) въпросната стока от друго лице в разумен срок, обстоятелството, че потребителят е в трайни отношения с електроснабдителното дружество, които няма как да бъдат прекратени, и на последно място обстоятелството, че размерът на неплатената сума на един потребител за един месец е пренебрежимо малък в съотношение с оборота на ответното дружество. От горното се налага изводът, че съществено неизпълнение, годно да обоснове

прекъсване на електроподаването, бихме имали, когато потребителят не е заплатил повече от една месечна сметка и общата неплатена сума е съществена в сравнение с годишното потребление на потребителя. С това тълкуване бихме избегнали случаите, когато потребителите отсъстват дълго време от дома си и електропотреблението им през този период е незначително в сравнение с обикновеното им електропотребление. Т.е. трябва да се приеме, че временното прекъсване на електроподаването е крайна мярка и трябва да се изпълнява също в краен случай – нещо, за което няма гаранции в настоящите общи условия.

II. На второ място дори да е налице такова съществено неизпълнение, то преди да пристъпи към прекратяване на електроподаването, ответното дружество трябва да уведоми потребителя, че ще му се налага най-тежката мярка. Изискването за уведомяване на другата страна е залегнало в основата на правната уредба на договорните отношения. Така при прекратяването на договора изправната страна е длъжна да уведоми неизправната, че разваля договора и да даде подходящ срок за изпълнение – чл.87 ал.1 ЗЗД. Дори когато изправната страна няма интерес от изпълнението на договора отново трябва да уведоми за това неизправната, за да може законосъобразно да упражни правата си. Необходимостта от изпращане на предизвестие при временно преустановяване на снабдяването се налага и от изискванията за добросъвестност при упражняване на права в гражданското право въобще.

Изискването за необходимост от предизвестие е залегнало и в специалната уредба на чл.123 ал.3 от ЗЕ, където се казва, че :

„Сроковете на предизвестията и другите условия за временно преустановяване на снабдяването се уреждат в договорите за продажба на електрическа енергия, съответно в общите условия.“

Самият специален Закон за енергетиката предвижда, че изпращането на предизвестие е едно от условията, за да възникне у Електроснабдителното предприятие право да преустанови временно снабдяването с ел. енергия на крайния потребител.

Поради това същата в тази и част е неравноправна на основание чл.143 т.2 от ЗЗП, поради това, че изключва правото на потребителя да получи предизвестие, че ако не заплати задълженията си временно ще му бъде преустановено

снабдяването, залегнало в чл.123 ал.3 от ЗЕ, и е нищожна на основание чл.146 ал.1 от ЗЗП. Същата е неравнопавна и на основание чл.143 т.18, поради това че е във вреда на потребителите, не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между търговеца и потребителя.

Съображения за неравнопавност на Чл.34, ал.1, в частта: „и след като Клиента е компенсирал разходите за прекъсване и възобновяване на снабдяването в случаите, когато преустановяването е било по негова вина.”

ЕВН ЕС възстановява снабдяването с електрическа енергия след отстраняване на причините за преустановяването му и след като Клиента е компенсирал разходите за прекъсване и възобновяване на снабдяването в случаите, когато преустановяването е било по негова вина.

На първо място оспорваме обстоятелството, че снабдителното предприятие – ответник по делото – изобщо извършва каквито и да е разходи за прекъсване и възобновяване на снабдяването. Поради това, че дружеството ответник не е оператор на електропреносната мрежа, то няма на практика правомощия да извършва каквито и да е действия по електропреносната мрежа – включително прекъсване и възобновяване на снабдяването. В тази връзка твърдим, че ответното дружество не разполага и с кадрови възможности да извършва тези прекъсвания и включвания. Законово положение е, че когато потребителят не заплати всички дължими суми във връзка със снабдяването с ел. енергия, то не ответното дружество, а ОПЕРАТОРЪТ НА ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНА МРЕЖА (ЕВН Електроразпределение ЕАД), е длъжен да преустанови преноса на електрическа енергия към крайните клиенти по искане на съответния доставчик (чл.123 ал.4 от ЗЕ). Ако се извършват някакви разходи, които подлежат отделно на обезщетение (което ние оспорваме), то тези разходи се извършват от съвсем друго дружество (ЕВН България Електроразпределение ЕАД). Практически потребителите към настоящия момент заплащат т.нар. такса включване на ЕВН България Електроразпределение ЕАД, не на ответното дружество (като доказателство представяме касова бележка за заплатена такса включване).

На второ място включването на допълнително изискване към изискванията,

посочени в закона, за възстановяването на електроснабдяването, противоречи на Закона за енергетиката. Възстановяването на снабдяването от страна на енергийното предприятие е уредено в чл.124 от ЗЕ. Съгласно законовия текст задължението на енергийното предприятие да възстанови снабдяването възниква при наличие на следното обстоятелство: **ОТСТРАНЯВАНЕ НА ПРИЧИНИТЕ, ДОВЕЛИ ДО ПРЕУСТАНОВЯВАНЕ НА СНАБДЯВАНЕТО.** След като причините, довели до преустановяване на снабдяването, бъдат отстранени, то Електроснабдителното дружество е задължено за възстанови снабдяването. Чл.123 ал.1 посочва причините, които могат да бъдат основание за временно преустановяване на снабдяването от страна на ЕВН България електроснабдяване АД: *неизпълнение на задължения по договора за продажба на електрическа енергия, включително при неизпълнение на задължението за своевременно заплащане на всички дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия.*

Задълженията на потребителите по договора за продажба са уредени в гл.4 чл.11 от УО на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България електроснабдяване” АД. Никъде в посочената част и разпоредба от ОУ потребителите нямат задължение да възстановяват претендирани от ЕВН България електроснабдяване АД разходи по включване или изключване. Следователно потребителите нямат договорно задължение да възстановяват разходи по включване или изключване, поради което невъзстановяването на тези разходи не може да бъде основание спиране на снабдяването по реда на чл.123 ал.1 от ЗЕ и за невъзстановяване на снабдяването по реда на чл.124 от ЗЕ от страна на енергийното предприятие.

На трето място законът предвижда неизпълнението на задълженията по ОУ и неплащането на суми във връзка със снабдяването да бъде основание за спиране на снабдяването, поради обстоятелството, че начинът на определяне на всички тези дължими суми във връзка със снабдяването с електрическа енергия е законово стриктно регламентиран и в достатъчна степен гарантира правата на потребителите – дължимите суми са за: цена на тока (определена от ДКЕВР), добавка зелена енергия (определена от ДКЕВР), цена за пренос през електропреносната мрежа (определена от ДКЕВР), цена за достъп до

електропреносната мрежа (определена от ДКЕВР), цена за високоефективно комбинирано производство (определена от ДКЕВР), цена за достъп до електроразпределителната мрежа (определена от ДКЕВР), цена за пренос през електроразпределителната мрежа (определена от ДКЕВР). Всички тези цени образуват сумите във връзка със снабдяването и са основание за прекратяване на снабдяването, защото са определени по надлежния ред от компетентен държавен орган съобразно с изискванията на Закона за енергетиката и подзаконовите актове по неговото прилагане. Именно държавната санкция при определянето на горните цени е основанието при неплащане на сумите във връзка със снабдяването да е основание и за прекратяване на снабдяването. Държавата в лицето на никой неин компетентен орган не е определяла цена за ЕВН България електроснабдяване АД за прекъсване или за включване към електропреносната мрежа. Поради това дори и да са налице някакви разноси от страна на ЕВН България електроснабдяване АД, (което ние оспорваме), то тяхното неплащане не е основание за невъзстановяване на снабдяването с ел. енергия и тези разноси следва да се обезщетят по общия исков ред след тяхното доказване по основание и размер пред съда със съответната възможност ответникът да упражни правото си на защита.

Поради горното Чл.34, ал.1, в частта: „и след като Клиента е компенсирал разходите за прекъсване и възобновяване на снабдяването в случаите, когато преустановяването е било по негова вина.” е неравноправна на основание чл.143 т.2 от ЗЗП, поради това, че поставя в нарушение на чл.124 от ЗЕ допълнително изискване за възобновяване на снабдяването, като по този начин ограничава правата на потребителя , произтичащи от закон (да им бъде възстановено снабдяването с ел. енергия при отстраняване на причините, довели до спирането му). Тя е неравноправна и на основание чл.143 т.18 от ЗЗП поради това, че позволява на ответното дружество едностранно да определя размера на обезщетението от претърпените вреди поради изключването и включването.

Съображения за неравноправност на Чл. 41, ал.4:

При непостигане уреждане на спора, Клиентът има право да се обърне към съответния компетентен съд по седалище на ЕВН ЕС.

Разпоредбата директно противоречи на чл.117 ал.3 от ГПК, като определя местнокомпетентен съд преди възникването на спора по потребителски договори. Поради това същата е неравноправна на основание чл.143 т.2 от ЗЗП и нищожна на основание чл.146 ал.1 от ЗЗП и чл.26 ал.1 ЗЗД във връзка с чл.117 ал.3 от ГПК.

Съображения за наличие на процесуална легитимация за воденето на иск по чл.186 ал.1 и чл.188 ал.1 от ЗЗП.

„Сдружение за правна помощ на потребителите” -гр.Пловдив е сдружение с нестопанска цел, осъществяващо дейност в обществена полза, насочена изключително в полза на потребителите - съблюдаване и защита на колективните права и законни интереси на потребителите.

СНЦ „Сдружение за правна помощ на потребителите” -гр.Пловдив е включено в списъка по чл. 164 ал.1 т.7 от ЗЗП на Министъра на икономиката, енергетиката и туризма със Заповед № РД – 16 – 1630/22.11.2012г., поради което на основание чл.186 ал.1 от Закона за защита на потребителите Сдружението е процесуално легитимирано да предявява иск по чл.186 ал.1 и чл.188 от ЗЗП.

За доказване на горните обстоятелства представяме съответните документи в приложението на исковата молба.

Като имате предвид гореизложеното Ви моля да уважите предявения иск за обявяване за неравноправни на посочените клаузи от Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване” АД.

Доказателствени искания:

За доказване на обстоятелството, че процесните неравноправни клаузи се съдържат в ОУ, които ответното дружество сключва с потребителите, Ви моля да допуснете следните доказателствени искания:

1. За доказване на твърдените от нас обстоятелства, моля на основание чл.176 ал.1 от ГПК да задължите представителя на ответното дружество да се

яви лично в съдебно заседание и да отговори на следните въпроси:

1.1. Каква е средната месечна сметка на потребител на ел. енергия за битови нужди за 2012г.?

1.2. В колко случаи ЕВН България Електроснабдяване ЕАД е упражнило правото си по чл.23 от ОУ?

Моля да допуснете съдебна експертиза и да назначите вещо лице, което след като се запознае с материалите по делото и след като направи проверка в счетоводството на ответното дружество да даде отговор на следните въпроси:

1. Извършват ли се някакви разходи от страна на ЕВН България Електроснабдяване ЕАД при прекъсване и възобновяване на захранването по смисъла на чл.34 ал.1 от ОУ и ако „ДА”, в какво се състоят тези разходи?

2. Какъв е размерът на неплатените задължения на потребителите на ел. енергия за битови нужди, за които няма сключено споразумение за разсрочено плащане?

3. Какъв е оборотът за 2012г. на ЕВН България Електроснабдяване ЕАД?

4. Какво е съотношението между оборота за 2012г. на ЕВН България и неплатените задължения на трима произволно избрани потребители на ел. енергия за битови нужди, за които няма сключено споразумение за разсрочено плащане?

В случай, че твърдените от нас обстоятелства не бъдат доказани чрез поисканото обяснение на страна по реда на чл.176 ал.1 от ГПК, Ви моля да ни дадете възможност за установяване в процеса на посочените обстоятелства да направим други доказателствени искания.

3. Моля на основание чл.190 от ГПК да задължите ответната страна да представи одобрените от ДКЕВР Общи условия заедно с решение на ДКЕВР за тяхното одобрение от 10.05.2008г.

4. Моля да допуснете до разпит при режим на довеждане четирима свидетели, които ще установяват в процеса правнорелевантните и

доказателствени факти.

3. Представям и моля да приемете следните писмени доказателства:

1. Заповед № РД – 16 – 1630/22.11.2012г. на Министъра на икономиката енергетиката и туризма – за доказване на активната легитимация;

2. Списък на квалифицираните организации, които имат правен интерес да предявяват искове за преустановяване или за забрана на действия или търговски практики, които са в нарушение на колективните интереси на потребителите – за доказване на активната легитимация – за доказване на активната легитимация;

3. Актуално състояние на ответното дружество;

4. Актуално състояние на СНЦ „Сдружение за правна помощ на потребителите”;

5. Общи условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване” АД.

6. Документ за платена държавна такса.

7. Касов бон за заплатена такса включване, платена на ЕВН Електроразпределение ЕАД – за доказване на обстоятелството, че ответното дружество ЕВН Електроснабдяване ЕАД не извършва каквито и да е разходи по изключването и включването,

8. Методика за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдители.

С уважение: